

prof. dr hab. Bohdan Dobrzański (1955–1959, 1968–1969)

Prof. dr hab. Bohdan Dobrzański (3 marca 1909 – 15 lipca 1987), gleboznawca, absolwent Wydziału Rolniczo-Lasowego Politechniki Lwowskiej (1933 r.), przed 1939 r. m.in. asystent Katedry Gleboznawstwa i Chemii Rolnej Politechniki Lwowskiej z siedzibą w Dublanach k. Lwowa. W 1939 r. uzyskał stopień doktora nauk rolniczych na Politechnice Lwowskiej. Z Lublinem związany od września 1946 r., kiedy jako zastępca profesora został kierownikiem Katedry Gleboznawstwa na Wydziale Rolnym UMCS, do 1949 r. kurator Katedry Nawożenia i Żywienia Roślin. W 1949 r. habilitował się z gleboznawstwa na Wydziale Rolnym UMCS, w 1951 r. otrzymał tytuł prof. nadzw., a w 1956 r. tytuł prof. zw. W 1960 r. został czł. koresp., a w 1969 r. czł. rzecz. Polskiej Akademii Nauk. W latach 1969–1971 był zastępcą sekretarza nauk. PAN, a od 1972 r. do 1977 r. sekretarzem Wydziału Nauk Rolniczych i Leśnych PAN.

Dzięki staraniom rektora Dobrzańskiego uczelnia skupiła wartościową kadrę naukową, której znaczącą część stanowili już absolwenci kierunków rolnego, weterynaryjnego i zootechnicznego UMCS. Dbał także, aby zapewnić uczelni własną bazę lokalową. Powstały wtedy gmachy Teorii Weterynarii i Agrotechniki oraz kliniki weterynaryjne przy ul. Głębokiej. Prof. Dobrzańskim był rektorem WSR do roku 1959.

W latach 60. Profesor przeniósł się do Warszawy na SGGW, gdzie kierował Katedrą Gleboznawstwa, a następnie Instytutem Gleboznawstwa do chwili przejścia na emeryturę w 1979 r. Nie zerwał jednak kontaktów z Lublinem. W latach 1968–1969 był ponownie rektorem WSR. Był pomysłodawcą i organizatorem lubelskiego Instytutu Agrofizyki PAN, który nosi teraz jego imię, podobnie jak sala Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego oraz ulica na Felinie.

Senaty trzech uczelni (UMCS, Akademia Rolnicza w Lublinie i Akademia Rolniczo-Techniczna w Olsztynie) nadały prof. Bohdanowi Dobrzańskiemu doktoraty honoris causa.